

23. PROTOKOL O STÁLÉ STRUKTUROVANÉ SPOLUPRÁCI STANOVENÉ ČL. I-41 ODST. 6 A ČLÁNKEM III-312 ÚSTAVY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

S OHLEDEM na čl. I-41 odst. 6 a článek III-312 Ústavy,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že Unie vede společnou zahraniční a bezpečnostní politiku založenou na stále se zvyšující konvergenci činností členských států;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika je nedílnou součástí společné zahraniční a bezpečnostní politiky; že zajišťuje Unii operativní schopnost, která se opírá o civilní a vojenské prostředky; že je Unie může použít pro mise uvedené v článku III-309 Ústavy vedené mimo území Unie k udržení míru, předcházení konfliktům a posílení mezinárodní bezpečnosti v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů; že plnění těchto úkolů je založeno na využití vojenských kapacit poskytnutých členskými státy v souladu se zásadou „jednoho souboru sil“;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika Unie se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika Unie uznává závazky vyplývající ze Severoatlantické smlouvy těch členských států, které uskutečňují svou společnou obranu v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, která zůstává základem kolektivní obrany svých členů a je v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci;

PŘESVĚDČENY O TOM, že výraznější úloha Unie v oblasti bezpečnosti a obrany přispěje k vitalitě obnovené Atlantické aliance v souladu s úpravami „Berlín plus“;

ODHODLÁNY zajistit, aby Unie byla schopná plně převzít odpovědnosti, které pro ni vyplývají v mezinárodním společenství;

UZNÁVAJÍCE, že Organizace spojených národů může Unii požádat o pomoc při provádění naléhavých misí uskutečňovaných podle kapitol VI a VII Charty Organizace spojených národů;

UZNÁVAJÍCE, že posílení bezpečnostní a obranné politiky si vyžádá úsilí členských států v oblasti kapacit;

VĚDOMY SI TOHO, že vkročení do nové etapy ve vývoji evropské bezpečnostní a obranné politiky předpokládá odhodlané úsilí dotčených členských států;

MAJÍCE NA PAMĚTI důležitost toho, aby byl ministr zahraničních věcí Unie plně zapojen do jednání týkající se stále strukturované spolupráce,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

Článek 1

Stálá strukturovaná spolupráce podle čl. I-41 odst. 6 Ústavy je otevřena každému členskému státu, který se zaváže ode dne vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost

- a) postupovat intenzivněji k rozvoji svých obranných kapacit prostřednictvím rozvoje svého vnitrostátního příspěvku a případné účasti v mnohonárodních silách, v hlavních evropských programech pro výbavu a v činnosti agentury pro oblast rozvoje obranných kapacit, výzkumu, pořízování a vyzbrojování (Evropská obranná agentura) a
- b) mít nejpozději do roku 2007 kapacity k poskytnutí, buď na vnitrostátní úrovni nebo coby součást mnohonárodních skupin sil, bojových jednotek určených pro plánované mise, strukturovaných na taktické úrovni jako bojová seskupení, s podpůrnými prvky včetně dopravy a logistiky, které jsou během 5 až 30 dnů schopny provádět mise uvedené v článku III-309 zejména v reakci na žádost Organizace spojených národů a které mohou být drženy po úvodní dobu 30 dnů, jež může být prodloužena až na nejméně 120 dnů.

Článek 2

Členské státy účastníci se stálé strukturované spolupráce se k dosažení cílů uvedených v článku 1 zavazují

- a) spolupracovat od vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost za účelem dosažení schválených cílů týkajících se úrovně investičních výdajů na obranné vybavení a pravidelně tyto cíle přezkoumávat s ohledem na bezpečnostní situaci a mezinárodní odpovědnosti Unie;
- b) vzájemně v co největší míře sladovat obranné zařízení, zejména harmonizací identifikace svých vojenských potřeb, sdružováním a případně specializací svých obranných prostředků a kapacit a podporou spolupráce v oblasti výcviku a logistiky;
- c) přijímat konkrétní opatření k posílení dostupnosti, interoperability, flexibility a schopnosti nasazení svých sil, zejména určením společných cílů týkajících se rozmístění sil, včetně případného přezkumu svých vnitrostátních rozhodovacích postupů;
- d) spolupracovat na zajištění toho, že přijímají nezbytná opatření pro nápravu, a to i prostřednictvím mnohonárodního přístupu a aniž jsou dotčeny takové závazky v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, nedostatků zjištěných v rámci „Mechanismu pro rozvoj kapacit“;
- e) případně se účastnit vývoje hlavních společných nebo evropských programů pro výbavu v rámci Evropské obranné agentury.

Článek 3

Evropská obranná agentura přispívá k pravidelnému hodnocení příspěvků zúčastněných členských států v oblasti kapacit, zejména příspěvků učiněných v souladu s kritérii stanovenými mimo jiné na základě článku 2, a podává o nich nejméně jednou ročně zprávu. Hodnocení může sloužit jako základ pro doporučení a evropská rozhodnutí Rady přijímaná podle článku III-312 Ústavy.
